

Maandag

26 September.

De uitgave deser Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Men abonneert bij alle Boekhandelaren, en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelyks-, Gehoor- en Doodbekendmakingen, waarvoor de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Wat willen de Oppositie-bladen?

Wanneer men het *Nederlandsche Nieuwsblad* wilde lezen, zou hun eenig doel zijn: » dat van lezers vinden en abonnementen te verkrijgen. » Het gelaten het niet zoo onbeduidende getal van schrijvers, welke, ofschoon jegens geen openigerhande wijze verbonden zijnde, nogtans de men van hun onderzoek en hunnen arbeid aan de bladen ten beste geven. daarvoor geen pen- sioneerde, noch begerende, en derhalven zich niet het getal abonnementen van zulke bladen in het minst behoevende te bekommeren; — dan doen deze schrijvers, — dan doet zich de vraag op: » hoe het niet bepaaldelijk ook het doel zijn van *Nieuwsblad* zelf: » lezers te vinden en abonne- menten te verkrijgen? » Zoo een, voor wien wil men schrijven, waarmee willen de uitgevers hunne goed maken? Zal daarin op den duur, op welke als waardoor wijlen de *Avondbode* werd te leven gehouden, kunnen en mogen worden?

Wanneer, zoo het *Nieuwsblad* een onafhankelijk, zelf bestaan wil verwerven, dan doelt het immers op lezers en abonnementen, als andere bladen? En zelf meenen, dat het opzettelijk zoo scherp is gaan schrijven, omdat het kalme, pacifische en aanvankelijk van het bestaan en de vertoogen dat blad geene notie nam.

Maar bezat niet eens het geduld en de onbaatzucht van andere bladen, welke, bij al de verge- ten de verwaarloozing, door het *Nieuwsblad* aan- toegevoegd, nogtans maar bedard en gematigd enouden weg bleven bewandelen; meer hechtende de goedkeuring van weinige verstandigen, dan den bijval of de nieuwsgierige belangstelling van de menigte.

Maar nog eene andere vraag: indien het *Nieuwsblad* heeft, dat de natie zich om de oppositie-bladen bekomert, dezelve niet leest of koopt; indien dat hunner abonnementen zoo nietsbeduidend liefve, moeten het dan geene krankzinnigen zijn, die oppositie-bladen schrijven en uitgeven, met enig doel om *oordeelzake* te maken? En dan niet de onnoozelheid zelf zijn; daar- jaan en jaren achtereen vol te houden, en opdoende langs zoo meer te benadeelen en zonder reden te werken, terwijl men voordeel kon behalen zoo als het *Nieuwsblad*. de regering te loven prijzen *quand même*: iets dat de natie, die regering vereert en bemint, zooveel liever zien zou dan Journalen als het *Nieuwsblad* te koop en te lezen, dan zooveel rijkelijker zou willen beloonen? En domme speculanten zijn dan die schrijvers en uitgever van oppositie-bladen!

Maar de twee stellingen van het *Nieuwsblad* staan niet met elkander in strijd. De oppositie schrijft en houdt vol, alleen om lezers en abonnementen te bezitten, dat is: *voordeel* te doen. En de andere stelling: de oppositie-bladen te geene lezers, dan 'geen voordeel verworven; — *dat aanligt van hen*. »

Maar wil nu de schrijver van het *Nieuwsblad* die stellingen doen zamen rijmen, zonder tevens te weten dat de oppositie-mannen krankzinnig zijn; meer het *Nieuwsblad* zich belagchelijk maakt, en dat zulke mannen te willen twisten?

Maar zij eenen wank, in een der meest gehate oppositie-bladen, in der tijd der regering en der tegen, rege begrepen hebben, moet er eene goede proef bij zekere hoog geplaatste personen, dat er *opposanten* zijn, welker doel alles uitsluitend is, voordeel te behalen, geld, veel verdienen, hoe dan ook.

Maar, en bezit men geen arduinstenen geweten, en dan van de zijde, waar die proef bekend is, en weinige pligt zijn, den heiligen beschuldiger *Kracht*, in het *Nieuwsblad*, zoo wat te beduiden, te algemeen is in zijn schelden en betichten? En wij komen op de vraag terug: willen de oppositie-bladen?

Ook wij willen hier onze meening zeggen. — Die bladen, althans de meeste en meest geachte onder dezel- ve, willen:

Een *Ministerie*, hetwelk een vast, duidelijk bepaald en omschreven stelsel heeft en opvolgt.

Ministère, die zelf denken en oordeelen, die be- paald weten, wat zij willen, en doorzien, wat het waarachtige belang des lands vordert; die daarbij geestkracht bezitten om ook tot stand te brengen, wat zij eenmaal op goede gronden als nuttig en noodza- kelijk hebben bevonden.

Ambtenaren, welke aan rechtschapenheid en ijver wezenlijke kunde en diensten plegen; en zulks onver- schillig of zij al dan niet door vermogende leden der aristocratie worden beschermd of aanbevolen. Ver- mindering van de *quantiteit*, verbetering van de *quali- teit* der ambtenaren.

Een *kiesstelsel*, hetwelk geen wassen neus is, maar waarbij de kern der natie in wezenlijkheid de ver- tegenwoordigers harer belangen kiezen kan; geene inrigting, waarbij men het eene jaar den Gouverneur eener Provincie, en het andere zijnen medehelper, den Griffier der Staten, kan doen benoemen onder het kleine getal kiezers, hetwelk de leden van eenen stedelijken raad te kiezen heeft. Men kan hier met de personen en derzelver karakter volkomen rede hebben; doch hunne betrekking en den invloed onder welken zij staan en dien zij anderzijds reeds zulven kunnen uitoefenen, onvereenigbaar achten met de uitbrenging eener vrije, onafhankelijke keuze, zoo als die zou geschieden door rechtstreeks kiezende burgers. Wij zijn van oordeel, dat deze manen al te veel trappen moeten afklommen, om de betrekking van stedelijk kiezer te kunnen vervullen, en daar zij zoo vele andere gewichtige bezigheden te verrigten hebben, het helpen kiezen van een stedelijk raads- lid wel aan minder hooggeplaatste personen kan worden overgelaten. Wij achten ook daarom nog deze benoe- mingen ondoelmatig, omdat, bij slechte of onbevredig- ende keuzen van raadsleden, ook wanneer de hoog- geplaatste personen daartoe niet medewerkten, zulke benoemingen alleen aan hunnen overwegenden invloed zullen worden toegeschreven, en daardoor het ver- trouwen en de ahting van een groot deel der burgerij te hunnen aanzien aligt zullen te lijden hebben.

Belangrijk zou het zijn, de namen te kennen der- genen van de stemgeregtigden, welke gemeend hebben deze hoge personen tot kiezers te moeten benoemen. Daarbij zou hoogstwaarschijnlijk met den vinger kunnen worden aangewezen, welke middelen waren te baat genomen, om deze uitkomst te verkrijgen, en van welk punt die middelen waren uitgegaan. Dat dit punt de boezem der eigenlijke burgerij geweest zij, zou gelooven wij niet bijziken.

Het is waar, de stemgeregtigden uit den nuttigen, werkzamen en voortbrengenden middelstand bekreunen zich weinig of in het geheel niet om hun stemregt. Doch waarom niet? Omdat het toch niet baat. De een weet van den ander niet. Men stemt op de bonnefooi af; er is geene zamenstemming; zoofal wan- neer 100 zeer geschikte personen voor kiezers in eene stad aanwezig zijn; de keuzen der stemgeregtigden, welke zich nog de moeite geven van te stemmen, zich over die 100 personen verdeelen, en er niemand van dat getal de vereischte meerderheid verkrijgt. Zulke eene meerderheid bekomt echter stellig zoodanige candidaat, wiens voorstanders vereenigd werken en die er hun belang bij vinden, zich in zulke zaken blindelings te laten leiden.

Zoo iets bestaat nu reeds bij de benoeming van *kiesers*. Nu komen nog andere drie trappen. Het kleine kiezerscollege van 12 personen b. v. moet één of meer raadsleden benoemen, en 7 stemmen beslis- sen dan. Dan komt de stedelijke raad aan de beurt en benoemt Provinciale Staten: en eindelijk deze, onder voorzitting van den Gouverneur, bezorgen ons onze Staten-Generaal.

Men denke nu eens terug aan die verdeelde. (1) ieder op zich zelve werkende burgerlijke stemgeregtigden, die men toeliet eenen of meerdere *kiesers* te

(1) Deze verdeeldheid ontstaat minder uit de onverschilligheid der stemgeregtigden, dan uit het gebrekkige in het kiesregt, hetwelk in stede van hen te vereenigen, en den volkpen te verlevendigen, hen door de wijze van stemmen zorgvuldig van elkander afgezonderd houdt.

benoemen; men zie de resultaten van *dit* hun werk *hier reeds*, waarmee hun invloed op de verdere ver- kiezing een einde neemt; en men bewere daarna nog, dat de verkiezing van raadsleden, van Provinciale Staten en Staten-Generaal het werk *des volks*, der *staatsburgers* is.

En nogtans laat het zich voorzien, dat de natie nog weder op nieuw met zooveel trappen in het kiesregt zal worden gezegend, als de Provinciale Staten goedgunstig aan de regering zullen gemeend hebben, te moeten toegeven of voorstellen.

Betekent de kern des volks, de talrijke nijvere, voortbrengende burgerlijke middelstand bij ons te lan- de niets; of wel verdient dezelve geen vertrouwen; men come er ten minste voor uit; en zegge het denzelfden: » *Daarom* zult gij geen invloed uitoefe- nen op de benoeming der mannen, die uwe belan- gen moeten besturen en voorstaan; daarom zullen » alleen de aanzienlijken hier te lande staatkundigen » invloed uitoefenen. Alleen mede *bestaan*, — dit zult » gij. »

De voornaamste bladen hebben zich langdurig met de bijzonderheden van ons oude gebrekkige en ons nieuw te verwachten verkiezingstelsel bezig gehouden; zij hebben met andere woorden, dan wij hier boven, de regten der lastdragende burgers te dezen aanzien doen uitkomen. En wat laat men hun nu antwoorden?

Dat zy hongerige broodschrijvers zijn en de Natie van hen volgt.

Dat kan men eene bondige wederlegging noemen. Maar de oppositie-bladen willen nog meer, te we- ten:

Doelmatige bezuiniging, door krachtige besnoeiing van alle noodleeloze of te hoog opgedreven uitgaven, opdat de lasten der natie zouden kunnen verligt worden.

Zij vinden ons leger nog altijd te kostbaar; onze regterlijke magt veel te talrijk in personeel; de ad- ministratie te omslagtig en daardoor het getal ambe- naren te groot en te veel geld verblindende; nog me- nige belooning en pensioen veel te hoog en buiten evenredigheid met onzen toestand gesteld; zij oordeelen menige inrigting te kostbaar, zoo niet overbodig.

Bezuiniging, ook zooveel mogelijk in de uitgaven onzer Overzeesche Bezittingen, en daartoe verantwoor- ding, volledige verantwoording van de baten, welke die bezittingen afwerpen.

Die bladen willen nog meer.

Zij willen een *evenredig drukkend belastingstelsel*, ter vervanging van het tegenwoordige, hetwelk zoo on- draagelijk zwaar op den middelstand en de mindere klagen drukt.

Zij willen eene meer doelmatige *handelswetgeving*, dan de oude, die wij bezitten.

Zij willen nauwgezette *eerbiediging der grondwet* door degenen, welke dezelve bezvoeren hebben.

Zij willen *jaar en oerkracht* by het algemeen bestuur, ook daar, waar het de afwendung van algemeen on- heilen geldt.

Zij willen *openbaarheid*, in alle handelingen van dat bestuur, bijzonder waar onze binnenlandsche aangelegenheden de rede is.

Zij willen *meerdere vrijheid voor plaatselijke, herke- lyke en andere besturen*, in de beschikking over hun- ne huishoudelijke aangelegenheden.

Zij willen intrekking van het *conflicten*-besluit, en de invoering eener doelmatige *conflicten*-wet.

Zie daar zoo het een en ander, wat de oppositie- bladen, nog *boven* het vinden van lezers en abonne- menten, willen, en van welken wil zij schier dage- lijks doen blijken.

Het *Nieuwsblad* moge nu willen beweren, dat al- les wat wij opnoemen reeds bestaat of aanstaande is. Wij laten de ervaring de eerste bewering heant- woorden, en wat de tweede betreft, de tijd moet het leeren; terwijl inmiddels de grondwet volle vrijheid geeft, te dien aanzien wenschen en verlangens te uiten en op de verwezenlijking derzelve aan te drin- gen. Dit te willen verhinderen is onzinnigheid; en dit zoó te willen verhinderen, als het *Nieuwsblad* tracht te doen, is olie in een vuur werpen, hetwelk, ma- big brandende, heilzame warmte verspreiden moet, doch, tot eenen fellen gloed wordende aangeblazen, hoogst verderfelijck kan rond zich grijpen.

De Samaritanen, eene vierde bijdrage tot de Kerkelijke Geschiedenis der Israëlieten.

Eene zijt den Heere uwen God beminnen, met geheel uw hart en met geheel uwe ziel.

(Vervolg van onze vorige.)

Zij erkennen en aanbidden eenen enigsten God als het hoogste wezen en belijden zijne almacht en voorzienigheid; zij zijn gewoon, des morgens en des avonds, hunne gebeden en lofzangen ten hemel op te zenden; tijdens het gebed liggen zij ter aarde nedergestrekt, met het hoofd naar Garisim gewend, want dien berg schryven zij eene bijzondere heiligheid toe: de majesteit Gods zou daar trouwen, en de zetel aller goede engelen zou daar gevestigd zijn.

Zij noemen zich Israëlieten of Hebreërs, afstammelingen van EPHRAÏM, kleinzoon van den aarts vader JAKOB; ook nemen zij den naam van SCHOMARJEN aan; niet naar hunne oude hoofdstad Samaria, maar wel naar de radix Schamar, in acht nemen, wegens hunne getrouwe navolging van Mozes wetten. Zij beroemen zich op het bezit eens manuscriptes derzelven, op vele plaatsen, met den gewonen Pentateuchus der Israëlieten, verschillende, van de hand van AUSCHA, zoon van PHINHAS, en door denzelfden, het dertiende jaar na den intogt der Israëlieten in Canaan, vervaardigd, waarvan zij, tegen het einde der zeventiende eeuw, een afschrift naar Londen hebben gezonden. Bovendien hebben zij eene kronijk, van de wereldheerschappij tot MABOMET, in de Arabische taal, doch in Samaritaansche letters geschreven.

Ondanks hunne bijna voorbeeldloze verknoodtheid aan de vijf boeken Mozes, weigeren zij ieder ander boek der heilige schrift te erkennen; zij willen daarbij met den Talmud of mondelijke overlevering niets toeschikken hebben. Van den Messias spreken zij met eerbied, doch hebben zeer verwarde begrippen van denzelfden. Hun jaar bestaat uit maanden; hunne godsdienstige tijdsrekening is naar de schepping, bij hun thans 6261; doch in het burgerlijke leven bedienen zij zich ook van de era der Seleuciden en van de Regira der Turken.

Bij de Samaritanen heeft de besnijdenis op den achtsten dag plaats, zonder inscheuring der voorhuid. Met eene nauwgezetheid en eene strengheid die aan het ongelooflijke grenst, nemen zij den sabbat in acht, wanneer zij zich, even als op feestdagen en hoogtijden, geheel in het wit kleden; den rustdag zijn zij zelfs gewoon zich van hunne vrouwen af te zonderen.

De Samaritanen leven geheel afgezonderd en buiten gemeenschap met andere godsdienstige sekten, in welker midden zij zich bevinden. In den echten staat verenigen zij zich slechts met hunne geloofsgenooten, en nemen daarbij eene ruimere verwijdering der graden van bloedverwantschap in acht, dan de Israëlieten. Zij raken geene lijken aan, en laten dezelve door Turken of Christenen, begraven. Omtrent het slagen en bereiden van het vleesch zijn zij gewoon zekere verordeningen na te leven.

Hunne hoogtijden en godsdienst-feesten bestaan in het Pascha, het wekenfeest, het nieuwjaarsfeest, den grooten verzoensdag en het loofhutenfeest, wanneer zij op Garisim offerande brengen en daar den priesterlijken zegen ontvangen; voor ieder feest of hoogtijd hebben zij afzonderlijke en toepasselijke geboden; priesters en levieten slechten hunne verschillen en hebben, behalve de hun toegekende voorregten, ook aanspraak op de tienden der offeranden en die der bijzondere eigendommen. (1)

Tegen het einde der twaalfde eeuw, vond de reiziger BENJAMIN DE TUBELLA, niet meer dan honderd huisgezinnen der Samaritanen te Sioham, alle in de uiterste ellende gedompeld; eene volksverdrrijving, die zij zesdeehonderd jaar vroeger van de Franken hadden ondergaan, zou die ontzettende vermindering veroorzaakt hebben. In 1803 waren van deze sekte, te Jaffa en Naplusa, niet meer dan tweehonderd zielen aanwezig, mannen vrouwen en kinderen ingesloten. Enige derzelven waren in dienst der Pacha's tot het invorderen der belastingen, anderen vonden hun bestaan door den handel en het vernieuwen van koopwaren, terwijl het overige deel zich op handwerken en ambachten toeleide. Hunne taal bestaat in een mengelmoo van Arabisch en bedorven Hebreuwsch. Hunne kleederdragt strookt weinig met de schamele of armoedige omstandigheden waarin zij zich bevinden, en de Turken zijn gewoon hun beter te behandelen, dan de andere belijders der Mozaïsche godsdienst, welke binnen het Ottomanische Rijk gevestigd zijn. ZACHT.

(1) Uit den briefwissel der Samaritanen met Bisschop Antoon van 1807, is het enigzins twijfelachtig of de offeranden nog te Garisim of te Naplusa gebracht worden, of dat zij afgeschaft en door gebeden vervangen zijn.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

HAMBURG 16. Sept. Blijkens eene gisteren openbaar gemaakte Rste lijst van ontvangene liefdegiften, waren deze den 31. Aug. gekomen tot 4,100,000 M. B. f. 3,650,000 Nederl. (Op deze lijst wordt nu ook het bedrag der in Nederland, door tussenkomst der regering gedane algemeene collecte f. 111,918,79½ vermeld.)

ENGELAND.

Men leest in den Morning-Advertiser: Den 17. trokken op den weg van Fellwood-Pitch karavanen met wilde beesten uit eene menagerie naar Carnfield. Een der wagens viel door de onvoorzichtigheid van den voorman om, waarin zich behalve een tijger nog andere beesten in afzonderlijke hokken bevonden. Het gebrul van den verschrikten tijger, hetwelk weldra gevolgd werd door het gebrul der andere verschuende dieren, trok vele nieuwsgierigen derwaarts, om dit verschrikkelijke charivari bij te wonen. Door den val was het hok van den tijger beschadigd en deze maakte van de verwarrende gebruik en ontsnapte. Dit was het teken tot een algemeen: Sauve qui peut! Geen vijf minuten later waren alle nieuwsgierigen verdwenen. De tijger in vrijheid zij-

de, bekommerde zich niet aan de menschen, maar een bosch bespreurende, sprong hij een paar breede sloten over en verdween in hetzelfde. Dadelijk ging de eigenaar en oppasser, vergezeld van eenige geleiders, hem na. Na een half uur vruchteloos gezocht te hebben, vondt men hem gerust aan de voet van een boom liggen. Op de stem van zijn meester, die hem riep, stond hij op, en ging hem te gemoet. Men wierp hem een touw om den hals en bragt hem in het hok en vervolgens op den wagen.

Uit een statistiek, te Londen uitgekomen, blijkt, dat zich, in die stad bevinden, omstreeks 13,000 kleedermakers, 8,900 hakkers, 7,000 kruidenters, 6,000 schoenmakers, 3000 hoedenmakers, 5000 slagers, 5000 kooplieden in mode-artikelen, 5000 boekhandelaren, 4000 wijnkoopers, 4000 heelmesters, 4000 kooplieden in nouweautés, 4000 zaakwaarnemers, 4000 juweliers, goudsmeden enz.

FRANKRIJK.

PARIS, den 17. September. Men verzekert hier te lande, dat de koning van Pruisen gaarne zoude hebben gezien, dat de koningen der Nederlanden en der Belgen elkander in zijne tegenwoordigheid hadden kunnen ontmoeten; doch dat beide deze vorsten zulks niet hebben verlangd.

De minister van oorlog heeft een besluit uitgevaardigd, waarbij de nieuwe uniform, welke bij een paar regimenten is beproefd, alnu bij geheel het leger zal worden ingevoerd, en wel binnen den tijd van uiterlijk drie jaren. Dezelve bestaat uit een sluitende jas, waaronder des noods het vest kan worden gedragen; een gordel, waaraan eene lichte patroentas kan worden aangehaakt, en naar voren geschoven, en eene lichtere lakenschon chaco. De rok wordt alzo afgeschaft, en het dragen van den pandel zal meer gemakkelijk worden gemaakt. Algemeen erkent men, dat deze nieuwe uitrusting veel doeltreffender is dan de vorige.

Een brief, alhier uit Neuchâtel ontvangen, spreekt van geschenken, welke de fabrikanten van Locle voor de Koningin der Koningin van Pruisen bij derzelver komst in het prins om bereiden. Voor den Koning is een voortreffelijke chronometrie en een metaalke thermometer vervaardigd, voor de Koningin een horloge van slechts vijf lijnen grootte over kruis. Ter gelegenheid dezer laatste gift herinnert men hier, dat er op de jongste tentoonstelling een horloge gezien is, te Versailles vervaardigd en slechts zoo groot als een 25 centimestuk; het raderwerk van hetzelfde kon alleen door een mikroskoop naar eisch bezigtigd worden, en de prijs van dit kunststuk was 50,000 fr.

NEDERLANDEN.

Thans is aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal overgedragen het tweede boek van het Wetboek van Strafrecht, dat in de aanstaande zitting der Kamer van Regeringswege zal worden aangeboden.

Zondag nacht is in het naturlijke Wassenaar eene vrouw overleden, welke den buitengewoon hoogen ouderdom van 103 jaren had bereikt. De vorige week stierf aldaar een man van 96 jaren.

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Tivoli is den 5. dezer de Magdalenakerk ingestort. In de afgeloopen maand zijn te Rome meer dan 1500 menschen aan koortsacht overleden. Op dit oogenblik wordt er te Toulon eene pomp gehouwd, die 3000 Ned. kannen water per minuut opwerkt. — Mehemed-Ali heeft aan Z. M. Lodewijk Philips een circule van het mannelijke geslacht aangeboden. — De ziekte van den generaal van der Meer, is zoo lang verorgerd, dat hem de laatste sacramenten zijn toegediend. — De Hertog van Brunswijk is in een hotel te Preston in hechteis genomen als verdacht van medeplichtigheid aan eenen diefstal van zilver. — Te Caïjeux, is den 8. dezer in zee een steur gevangen, die 84 kilogrammen woog en meer dan twee Ned. ellen lang was. De visschers hebben zich daarmede naar Treport begeven, om denzelfden aan den koning, op het kasteel van Ku, aan te bieden, die denzelfden dan ook met veel belangstelling aangenomen heeft. — De Koning van Hannover is, in goeden welstand uit Düsseldorf in zijne hoofdstad aangekomen. — De onlusten in het Noorden van Portugal zijn volkomen gestild. — Te Cordova heeft eene ergelijke botsing tusschen de nationale garde en het stads bestuur plaats gehad. — Te Amsterdam wordt eene tentoonstelling van 460 stukken gehouden. — Te Rotterdam is te koop een onfeilbaar middel voor waterzuivering. — De Edel Achtb. Regering van den Bosch zal voortaan geene zondagsche vermakkelijheden, als van dansen op bals en spelen op concerten en komedien, gedogen, zulende het publiek gedwongen worden zich overeenkomstig de bestaande reglementen te vervellen. — De prins van Oranje gedenkt het feest van St. Hubert (3 Nov.) den patroon der jagers, met groote plegtigheid te vieren. — Het Pruis. koningspaar heeft te Coblenz onder Gods hemel audiente gegeven. (H. B. 19 Sept.) — Op de vakature te Welsum zal 25 man proponenten prediken; de naamlijst wordt door den onderwijzer der jeugd gedebeideerd 5 Cents. — Eene huismoeder te Parijs is op haar 58e jaar bevalen van haar 22e kind. — Koningin Victoria is H. zaterdag te Woolwich ontscheept.

MENGELINGEN.

De nieuwe Alldes.

In het Bawery Theater te New-York is in de maand Juli 11. zekere PAUL opgetreden, om zijne ongelooflijke lichaamskracht te doen bewonderen. De aankondiging hield in, dat PAUL, aan de kracht der twee sterkste paarden welke in New-York konden gevonden worden weerstand zou bieden en daarop eene weddenschap van duizend dollars was aangegeven. De twee uitgekozen paarden waren van amsvranisch ras, die gewoon waren dagelijks

broken graniet van twee drie tonnen zwaarte te pen. Nadat PAUL met een kanon van 4 duizen gewigt, t welk hij op zijn schouder gelégd had, de handen, en zonder zich van zijne beenen te bewegen, lange aan touw tot aan de zoldering van het tooneel opgeklauterd, en menige andere herculische ver had gegeven, legde hij zich op eene ladder neer, het oogmerk opzettelijk was vervaardigd. De verscheenen op het tooneel, door hunne grwone geleid en van hem gewoon tuig voorzien. Hunne werden stévig aan zijne voeten gehouden en bovendien andere touwen hoven zijne heupen en over zijne vastgemaakt. Om aan de ontzettende trekkingskracht stand te bieden, had PAUL geen andere steun dan sporten van de ladder, op een van welke hij zijne had gezet terwijl hij zijne handen aan de andere bevestigd. Zijn ligchaam vertoonde toen eene af van een mensch op de pijnpark uittegaat. Als verslagenheid greep de toeschouwers aan, en de den waren overtuigd, dat PAUL van de ladder is schuurd worden.

Het teken wordt gegeven: de paarden leggen de ladder kraakt en buigt, en hoe stovig ook dreigt zij los te laten. De paarden, op een vlak dat de ontwikkeling van al hunne kracht toeliet, door de meesters door woorden en de zweep aanged, en spannen zich dermate in dat hunne spieren zichtbaar worden: doch te vergeefsch. — kunnen PAUL niet uit zijne standplaats ontwikkelen handgeklap en de bejuiching der toeschouwers ge deijk het teken om den strijd te eindigen en de van PAUL te erkennen. Deze heed aan om de herhalen, doch de directeur weigerde zulks en schouwers begrepen het niet, overtuigd dat PAUL ste mensch is van den tegenwoordigen tijd.

Om de toeschouwers te overtuigen dat er geen was gepleegd, zijn zij op het tooneel toegelaten te oestel te beschouwen.

PAUL is in Maart jl. achttien jaar oud geworden.

Nieuw uitgekomen Boeken.

Wet op het Notaris-Ambt, van den 6. Julij. Een betrekkelijk de overbrenging der onder de vroegere ingeschrevene hypotheeken en privilegien, in de thans nieuwe registers, van den 4. Julij 1842 voorzien register der wet op het Notaris-Ambt.

De ze druk van de Wet op het Notaris-Ambt. Gr. 8 (officiële Wetboeken).

Gerard Noodt, Juris consulti in digestorum Libros XX Editio H. U. Augustini, J. D. U.

Leerboek der Scheikunde van J. J. Berzelius, naar de omgewerkte en vermeerderde oorspronkelijke uitgave van mederwerking van G. J. Müller, door A. S. Tie B. Eickna en A. F. van der Vliet, 5e deel, te alle 6e deel, te aflevering.

Verhandeling over de besmettelijke longziekte van het en de maatregelen en middelen om dezelve af te te stuiten, door J. van Hartum, eerste provinciale vo-arts der eerste klasse, adviseur lid der provinciale missie van landbouw in Zeeland, te Middelburg zes meerderde druk.

Grondbeginselen der natuurkundige Wetenschappen, door Constant Dumeril, lid van de Koninklijke Hoogeschool teusschappen, hoogleeraar in de natuurkunde aan de geene faculteit te Parijs enz., enz.; uit het Fransch vert met aantekeningen vermeerderd, onder mederwerking A. D. Kuiper van Waschenning, corresponderend beel' genootschap ter bevordering der natuurkundige Wet te Groningen, met 33 platen, meer dan 700 onder voorwerpen bevattende (14e en 15e aflevering).

Natuurkundige Beschouwing van het Huwelijck, in betrek de maatschappelijke zedelijkheid, de bevolking en de geene benevens eene aanteekening, voorwaarden en vereischten tot en in betrekke gevorderd worden, naar het Fransch de beroemde hoogleeraar Buffon, Virey, Marcen en doch hoofdzakelijk volgens J. B. Bousquet, doctor in teren en in de geneeskunde, secretaris en lid van de lijke akademie van geneeskunde te Parijs, te druk

ADVERTENTIEN.

§ § Heden beviel voorspoedig van eene DOO § JANE FAGG, geliefde Echtgenoot van A. D. VAN BO VLISSENGEN, 23 September 1842.

§ § Den 20. dezer overleed te Oisterwijk § Huize van Haar Ed. Oom, de Heer J. REVELDT, onze waarde Nicht, Mejufvrouw S. P in den bloeienden leeftijd van Achtien Jaar VLISSENGEN, den 23 September 1842.

W. C. STORY, J. STORY, NAP.

STOOMJAGTEN.

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Pla

September 1842.

Van Middelburg.		ur. m.	Van Rotterdam.	
Maandag 27.	vm.	7.30	Maandag 26.	vm.
Dingsdag 28.	-	3.30	Dingsdag 27.	vm.
Woensd. 29.	-	4.30	Woensdag 28.	vm.
Vrijdag 30.	-	6.30	Vrijdag 30.	vm.
Zaterdag 1.	-	8.30	Zaterdag 1.	vm.
Zondag 2.	-	9.	Zondag 2.	vm.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIERRE